

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

כא.

עין משפט נר מצוה

ר"א א מ"י פ"ב מהל'
 מ"ט הלכה ב:
 ר"ב ב מ"י שם פ"א
 הלכה י:
 ר"ג ג מ"י שם פ"ק יב
 הלכה ב:
 ר"ד ד מ"י שם פ"ק יא
 הלכה י:
 ר"ה ה מ"י פ"ק ב מהל'
 ע"ג הל' ז:

מוסף רש"י

בתי הצרים. כמרגומו
 פלחא עיריות פמוות
 מ"ן חומה (ויקרא כב
 לא) וכי יש לך
 אדם בישראל שאין לו
 גואל. אם אין לו בן או
 בת או אח יש לו קרוב עד
 יעקב אבינו הקרוב קרוב
 יושב (ב"ק קט"ו). קשיא.
 אכל לא מיתוסב (סנהדרין
 ק"ב). מי שאינו בגאול
 באלה. נמכר לישראל לא
 כמיב ביה גאולת קרובים,
 דלא נפקא לן מוהפדה אלא
 גאולת עמיה (ע"ר סו).

מוסף תוספות

א. דהיינו דן אותו ק"ו
 דברייא דהיינו אומר נמי
 בבתי ערי חומה שאינו
 לזה וגואל וגואל לחצאין
 הוה ילפינן גאולתו
 משה אחרוה. מוס'
 ה"ל"ש. ב. גמ' קרקע
 מקרקע ניהא ליה למילף.
 מוס' ה"ל"ש ועי' מהרש"א.

הך דרייתא דקאמר דאינו לזה וגואל לחצאין מיירי אם לא נכתב
 אם גאל יגאל^א דה"ג קאמר לעיל שיכול וי"ל דמשמע ליה כל שיטת
 הברייתא אף לפי האמת לומר דכתיב נמי אם גאל יגאל דאי לא הכי
 אמאי נקט כל שיטה זו שאינה קיימת הוה מצי למינקט ק"ו מע"ע מה

ע"ע שיפה כמו שיואל ציובל אפ"ה
 אינו לזה וגואל לחצאין כדפסמוך
 מקדיש שחורע כמו (ע) אם הגיע יוצל
 אינה נגאלת ומתחלקת לכהנים אינו
 דין שאין לזה וגואל וגואל לחצאין ועל
 ק"ו זה ליכא למיפדך מידי אלא
 פשיטא דהאי יוכיח מיירי אף לפי
 האמת בטר דכתב אם גאל יגאל וא"ת
 מ"מ אמאי לא נקט האי ק"ו מע"ע
 כיון דליכא למיפדך מידי עלייה וי"ל
 דשדה משדה עילפא ליה למילף:
משום דאיכא צמימ ע"ע הנמכר
לעובד כוכבים יוכיח.
 וא"ת ולמה לי ומלא כדי גאולתו דכתיב
 בשדה אחוזה למימר שאינו גואל
 לחצאין מיפוק ליה בק"ו מע"ע ומה
 ע"ע הנמכר לעובד כוכבים שיפה
 כמו ליגאל מיד ואפ"ה אינו לזה וגואל
 וגואל לחצאין כדפסמוך מוכר שדה

אחוזה שחורע כמו ליגאל מיד דכתיב
 במספר שני תבואות (ויקרא כה) ע אין
 דין שאין לזה וגואל וגואל לחצאין וי"ל
 דלדבריה אית לן למימר אפ"ה ומה
 מקדיש שחורע כמו ליחלק לכהנים
 ציובל ואפ"ה לזה וגואל וגואל לחצאין
 מוכר שיפה כמו שחורע לעבדים ציובל
 אינו דין שזה וגואל וגואל לחצאין
 וכ"ת מה למקדיש שיפה כמו ליגאל
 מיד תאמר דמוכר שחורע כמו ליגאל
 מיד מ"מ צמי החלרים שיפה כון
 ליגאל מיד מצינו למיגמר מהאי ק"ו
 ולהיות לזה וגואל וגואל לחצאין ומאחר
 דחזין צמי החלרים שדה אחוזה נמי
 מפסי' ליה להאי דינא דמרחיהו בחד
 פרש' כתיב על שדה הארץ יחשב ולהכי
 אצטרף ומלא כדי גאולתו דכתיב
 וגואל וגואל לחצאין דס"ד למילף
 ממוקדיש כדפשיטא ומהשתא ילפינן
 נמי צמי החלרים מינייה שאין לזה
 וגואל וגואל לחצאין:

מאי בבב. לכתוב גאולה תתנו
 לארץ ושמינן שדה אחוזה
 לקובעו חובה וצמי החלרים בכלל
 וא"ת לימא דלמי לרבות עבד עברי
 ויש לומר דמשמע ליה דלמי לרבות
 מידי דגאולת קרקע דכתיב וכל
 ארץ משמע דוקא ארץ מרבינן:
 לקובעו

ליה רבנן לרב אשי ואמרי לה רבינא לרב אשי בשלמא למ"ד לרבות
 בתי ערי חומה היינו דכתיב בכל אלא למ"ד לרבות בתי הצרים מאי בכל
 קשיא איתביה אביי מה ת"ל יגאלנו יגאלנו ג' פעמים לרבות כל
 הגאולות שנגאלות כסדר הזה מאי לאו בתי ערי חומה ועבד עברי לא בתי
 הצרים ושדה אחוזה בתי הצרים ושדה אחוזה בהדיא כתיב על שדה הארץ
 יחשב כדאמר רב נתמן בר יצחק לקרוב קרוב קודם ה"ג לקרוב קרוב קודם
 היכא איתמר דר"ג בר יצחק אהא דאיבעיא להו עבד עברי הנמכר לישראל
 נגאל לקרובים או אינו נגאל לקרובים אליבא דרבי לא תבעי לך דאמר
 מי שאינו נגאל באלה נגאל בשש אלמא לא מופדך כי תיבעי לך אליבא
 דרבנן מאי ילפינן שכיר שכיר ולא דרשי יגאלנו או דילמא יגאלנו לזה ולא
 לאחר^ה ת"ש בכל גאולה תתנו לרבות בתים ועבד עברי מאי לאו בתי ערי חומה
 ועבד עברי הנמכר לישראל לא עבד עברי הנמכר לעובד כוכבים עבד עברי
 הנמכר לעובד כוכבים בהדיא כתיב ביה^ה או דודו או בן דודו יגאלנו
 הוהא

הא רבנן. ללא יהבי טעמא לקרא ואמרי דהורע כמו שחורע מילתא
 הורע נמי במילתא אחריתא בר מהיכא דגלי ביה קרא וצמתי ערי
 חומה גמרינן גאולה גאולה משדה אחוזה והא דקא חמינא דבית
 צעיר חומה לזה וגואל כו' לר"ש קאמינא דיהיב טעמא לקרא: **סני**
חא. ע המוכר בית צעיר חומה לזה

וגואל כו': **איכא למיפדך.** ביה מתנינן
 דלכרעה קרא למקדיש שיליה ויגאל
 משום דהא אחי ליה מדינא של מוכר
 בית צעיר חומה שאין לזה וגואל:
מה למוכר בית צעיר חומה שכן
הורע כמו לגאול לעולם. משנה
 ראשונה ואיך: **סאמר במקדיש שיפה**
כחו לגאול לעולם. לעולמו של יוצל אם
 לא מוכר ההוצר דאין מתחלקת
 לכהנים עד היוצל: **מוכר שדה אחוזה**
יוכיח כו' לעולם. עד היוצל וציובל חומר
 בלא פדיון: **אף אני אביא מקדיש.**
 לפיכך הוצרך אם גאל יגאל לומר
 שזה וגואל: **בשנה שניה.** דמוכר

שדה אחוזה אין המוכר יכול לגאול
 עד שתבוא שנה שלשית ומוכר בית
 צעיר חומה אינו גואל אלא בראשונה
 נמלא שאין זה זה גואל צעירה:
עבד עברי וכו'. כדאמר לעיל (דף כ:)
 ונגאל כולו ולא לחצו ואין לזה וגואל
 דהא או השיגה כתיב (ויקרא כה): **נגאל**
צקרובים. על כרחו של לוקח
 כדאשכחן בשדה אחוזה (סס) וכל
 גואלו הקרוב אליו וגו': **אף האי נמי**
אין נגאל לחצאין. לרבנן פכצעי
 ליה דאמרי לעיל אין נגאל לחצאין
 ונימא נמי דלהכי גמר דנגאל צקרובים:
או דילמא כי כסיב. גאולתו בשדה
 אחוזה למעט חצאין הוא דכתיב
 שנאמר (סס) ומלא כדי גאולתו כדי
 כולו ולא כדי לחצו הילכך כי חור כתב
 ג'ש לממכר ע' אחרת מילתא הוא דכתיב
 ולא למיגמר גאולת קרובים דלאו לגבי
 גאולתו כתיב: **ככל גאולה ספנו.**
 וככל ארץ אחתכס גאולה תתנו לארץ
 קרא יתירה הוא ולא פירש למאי אתא:
לרבות צמיס ועבד עברי. שיהו נגאלין
 לקרובים: **צמי החלרים.** עיריות שאין
 מוקפות חומה מימות יהושע: **על שדה**
הארץ יחשב. הרי ען כשדה אחוזה:
לקובעו יחשב. על הקרובים: **וי יש לך**
אדם בישראל. מנוטלי חלק בארץ שאין
 לו גואלין מורע יעקב צעוד אחד מכל
 ישראל קיים הוא קרוב לו: **אלא יש**
לו. גואלין אכל אין הגואל רוצה ליקח
 ולימך דכתיב שהרשות ביד הקרוב:
חובה. והאי כי לא יהיה לו גואל דריש
 בשאי אפשר ביד הראוי לירשו ליגאל
 ואין הגאולה מוטלת אלא על הקרוב
 מן הכל: **מאי בכל.** נכתוב גאולה
 תתנו לארץ: **מה ס"ל.** צעוד עברי
 הנמכר לעובד כוכבים: **לרבות כל**
הגאולות. העומדות ליגאל שיהא נגאל
 כקדר הוה. קס"ד שיהו נגאלין לקרובים
 בלא ללמדנו: **ועבד עברי.** הנמכר לישראל
 דלא כתיב ביה גאולת קרובים: **לקרוב**
קרוב קודם. דגבי שדה אחוזה כתי' וכל
 גואלו הקרוב אליו ולא פ"ה הקרוב קרוב
 קודם כי הכא דפריש דודו צרישא ואס'
 אין לו דוד בן דודו ואי לאו משאר צערי:
מי שאינו נגאל באלה נגאל בשש.
 אלמא ס"ל דאין נגאל צקרובים:
 יגאלנו. כתיב כנמכר לעובד כוכבים
 גבי קרובים ומשמע מיעוטא:
 הוהא

(א) לקמן סח: וסס נאמן,
 (ב) עריק לא. א. ג. ובמ"י
 נוסף: תאמר בהקדש שיפה
 כחו ליגאל מיד. (ד) לעיל
 ה: לקמן ע"ה. דכיות
 לה. יצמות ע"ו מיר מ.
 צ"מ ד. פ: סנהדרין
 סו. וצמס ה. י. י. י. י. י.
 חולין ק"ד. וצ"ק ו. (פ"ה)
 פסוק ד: מנחות ו. ס:;
 (ז) נכתי' טספ: ולא ראי'
 זה כדאי וזה. (ח) נכתי':
 גאולתו. (י) מ"כ פירש
 כהר פ"ק ד. (יא) צ"ק קט.
 סנהדרין ס"ה. (ט) פסיקתא
 פירש כהר מ"כ פירש
 כהר פ"ק. (י) נכתי'
 נוסף: ביה. (י) צ"ק י:
 (ט) לעיל טו: (ט) לעיל
 שם. ע"ש. (י) נכתי':
 נמוכר. (ט) נ"ל אהא.
 (כ"ט) (ט) נכתי' שסס.
 (י) נכתי' איתו.

תורה אור השלם

- ובכל ארץ אחוזהכם
 גאולה תתנו לארץ:
 ויקרא כה כד
- ובתי הצרובים אשר
 אין להם חמה קרובי על
 שדה הארץ יחשב גאולה
 תהיה לו ויביל יצא:
 ויקרא כה לא
- כי ימורך אחיך וקבר
 מאחזתו וכל גאולו הקרוב
 אליו ונגאל את ממכר
 אחיו: ויקרא כה כה
- ואיש פאי לא יתקח לו
 גאל והשיגה ידו וקמצא
 כדי גאולתו:
 ויקרא כה כו
- או דודו או בן דודו
 יגאלנו או משאר צערי
 ממשפחתו ונגאלנו או
 השיגה ידו ונגאל:
 ויקרא כה מט